

תיאטרון באר-שבע

מציג את שקספיר

כפי שהוצג בימינו

מעז כשאת תפקידי הנשים במחזה משחק קים גברים. דברים שאינם קיימים כש נשים משחקות.

תפקיד אליזבת, למשל, נחשב בתיאטרון כתפקיד לא מעניין, אולם כשמשחק אותו גבר הוא הופך מעניין פיזית, ובעל אתגר. השתדלתי מאד שהשחקנים בהצגה לא יגלו לגרוטסקה. ברגע ש'לוקחים גברים ומלבישים אותם בביגוד נשים, זה כבר מצחיק בעצמו. אני השתדלתי שלא להסתיר את העובדה שהם גברים גם כשהם משחקים כנשים. השחקנים שלי מדברים בקול גברי כשהם לובשים שים שימלה, זרועותיהם השופות ורואים את שריריהם ואת רגליהם השעירות. הם כמעט לא מאופרים. השחקן דורון תבורי, למשל, המשחק את ויולה, מסיר את ביגודי האשה על הבמה, לעיני הקהל, ובוה ש'הוא משחק את המשרת הוא הופך בעצם הוא עצמו.

לא היה פשוט להחליט לביים את הלילה השנים-עשר עם גברים בלבד. ההחלטה היתה כרוכה בבעיות רבות. ה'נשים קיבלו את ההחלטה קשה מאד. אחרי הכל, היו שם שחקניות שזה יכול היה להפוך תפקיד חייהן. השחקנים-הגברים התלהבו מאד ופחדו מאד. גיסינו המון אפשרויות של מישחק, נענו בין מצבים של ייאוש מוחלט ושעשוע פראי. "שלושה וחצי חודשים עבדנו בפרך על ההצגה, ובימים אלה אנו עומדים לפני הצגתה הבכורה שלה. אני, באופן אישי, מציע לכל מי שיראה את ההצגה לא לקחת את העסק ברצינות. אחרי הכל, ההצגה היא על אנשים המשחקים כל הזמן מישחקים, ומטרתה — עם כל מעטה השקספיריות ההופך אותה, כביכול, קלאסית — לשעשע. אני מקווה ש'גם אני וגם השחקנים נצליה בכך."

אילו קם המחזאי האנגלי הנודע וויליאם שקספיר מקיברו, והיה מוז'דמן בימים אלה אל בימת החזרות של תיאטרון באר-שבע, אין ספק שהיה מרוצה. שכן על בימה זו מתנהלות כעת החזרות האחרונות לקראת הצגת הבכורה לקומדיה השקספירית הלילה השנים-עשר. אולם, בניגוד למקובל ובדיוק כפי ש'שקספיר כתב וכפי שהוצג לראשונה ב'שנת 1601, משחקים בתיאטרון באר-שבע גברים בלבד בהצגה זו, וממלאים בה גם את תפקידי הנשים.

לא, אין זו הצגה במתכונת ה'דראג שו' הגרוטסקית הנודעת. הגברים של תיאטרון באר-שבע אינם מושחים את שפתיהם באודם עז, אינם מעלים סומק על לחיי'הם, אינם הופכים את קולם הגברי לציון נשי מגוחך.

הם פשוט משחקים כפי ששיחקו עמיתיהם מלפני שלושים מאות-שיבשים וחמש שנים על קרשי התיאטרון האליזבתני, כשאת כל התפקידים ממלאים גברים.

כל העולם במה וכל הנשים גברים

חנן שניר, במאי הלילה השנים-עשר נחשב כאחת התגליות הרציניות ביותר בתחום הבימתי בארץ בשנים האחרונות. הצעיר בן ה-33, בוגר החוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב, תלמיד ומורה באקדמיה הדרמאטית המלכותית בלונדון (RADA), הספיק לביים במשך ה'שנים האחרונות את מלקולם הקטן ומיל'חמתו בסריטס, הלילה ה'12, עלי כינור, מסיבת יום-הולדת בתיאטרון באר-שבע, קדיש בהבימה ואת ילדי הירח בקאמרי. ובימים אלה הוא עומד בפני העלאת ה'מחזה פנשן מאת דייוויד הר, עליפי סיפי'רו של ויליאם וונטון, המספר על המהפכה הקומוניסטית בסין דרך כפר קטן אחד. זאת, במסגרת של קופרודוקציה בין החאן הירושלמי, והתיאטרון הקאמרי.

חנן שניר ניגש לביים הלילה ה'12 ב'צורה המקובלת. הוא ליהק את ההצגה בגברים ובנשים. אך ימים אחדים אחרי תחילת החזרות החליט להוציא את כל הנשים מן ההצגה ולהשאיר את הגברים בלבד, והוא מספר:

"ההתמודדות עם שקספיר מצאה חן בעיני. היה ברור לי שארצה להשתעשע עם המחזה. בארץ קשה לעשות שקספיר באופן ישר. זה לא אומר כלום לאף אחד, ואין יכולת ואפשרות לעשות שקספיר כמוצג מוזיאוני. הקהל לא נהנה מזה. מכיוון שהמחזה מתרחש באיטליה, ש'אמורה להיות על שפת הים-התיכון, החלטתי לתת להצגה טמפרמנט איטלקי ו'אוירה של דולצ'ה-וויטה.

בשלב יותר מאוחר הסתבר לי שזה לא מספיק כדי לתת להצגה מיסגרת מעניינת. עניין אותי מאד לביים שקספיר עם גברים. במחזה יש המון רבדים שאינם באים לידי ביטוי כשהם מוצגים על-ידי נשים. אצל שקספיר אין אהבה פיסית בין גברים ונשים. בסוגיות המפורסמות שלו יש רמזים ליחסי-אהבה הומוסקסואליים מאד ומעודנים מאד. כל זה מקבל מש'

המשרת(ת) השחקן הוגו יידן בתפקיד מריה המשרתת בבית דווה של אליזבת.

הדוכס והמשרת(ת) יוטי יבלונקה בתפקיד הדוכס אורטינו, מקבל טיפול מניקור מיד'דורון תבורי, בתפקיד הכפול של ויולה ומשרתו של אורטינו, עומד מיכאל שושן בתפקיד קוריו.